

obecná, řídící se užitkem, který věc poskytuje na určitém místě a v určité době obyčejně a všeobecně. Ani podle odhadního řádu pro nemovitosti nezjišťuje se cena jiná, stanoví se jen u různých nemovitostí různým způsobem, a to buď přímým určením hodnoty prodejové, plynoucí ze srovnání s trhovými cenami, které se za podobné nemovitosti platí, nebo vyšetřením čistého užítku, nebo současně tím i oním způsobem. Ani dávkové řády nemají na mysli jiné obecné hodnoty, a nelze je zjišťovati jinými způsoby, než které jsou v odhadním řádě předepsány. V novém dávkovém řádě (dodatek III. k §u 37 zák. ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 sb. z. a n.) označuje se v §u 7 poslední odstavec nabývací obecná cena v závorkách výslovně za cenu prodejní. Výtky, že nižší soudy neměly postupovati podle předpisů nesporného patentu, nových procesních zákonů a odhadního řádu, jest proto lichá. Zcela neprávem tvrdí stěžovatel, že příbrání dalších dvou odhadců odporuje též §u 143 druhý odstavec ex. ř. a § 9 odh. řádu. Onen předpis připouštějící příbrání jediného znalce, vztahuje se jenom na odhady příslušenství nemovitostí v pravidelných případech, druhý předpis však přímo vylučuje při nemovitostech takové ceny, jakou má odhadovaná cihelna, by byl odhad proveden jediným znalcem, a nařizuje při pozemcích průmyslově obhospodařovaných příbrání několika znalců různých oborů. Postup prvního soudu odpovídá úplně §§ 9 a 30 reálného odhadního řádu.

Čís. 5965.

Obmezil-li procesní soud první stolice jednání na důvod nároku, rozhodl však přes to ve formě rozsudku konečného (jímž žalobu zamítl), nebyl odvolací soud oprávněn dáti doplniti řízení prvního soudu skutkovými zjištěními, týkajícími se výše nároku. Postup odvolacího soudu není sice ani zmatečností, ani vadností řízení, ale přes to lze zjednatí nápravu rekusem na dovolací soud.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1926, R I 219/26.)

Procesní soud první stolice obmezil řízení o žalobě na náhradu škody z úrazu automobilem na důvod nároku, zamítl však žalobu konečným rozsudkem. K odvolání žalobce odvolací soud napadené usnesení zrušil a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, věc znovu projednal a rozhodl a uvedl ku konci důvodů: Poněvadž v první stolici nebyly vůbec vysvětleny skutečnosti důležité pro posouzení výše žalobního nároku, musel odvolací soud postupovati podle §u 496 odstavec první čís. 3 c. ř. s.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a vrátil mu věc s poukazem, by, nehledě k použitému zrušovacímu důvodu, znovu rozhodl o odvolání.

D ů v o d y:

Rekursu žalovaných nelze upřítí oprávnění, pokud v něm navrhují, by napadené usnesení bylo zrušeno a soudu odvolacímu uloženo, by ve věci znovu rozhodl, neboť usnesení soudu první stolice, že jednání omezuje se na důvod žalobního nároku, nebylo odvoláno a v důsledcích toho jeví se rozsudek soudu první stolice, třebaže vyhotoven jest ve formě rozsudku konečného, rozsudkem mezitímním ve smyslu Šu 393 c. ř. s., který dle třetího odstavce tohoto zákonného ustanovení co do opravných prostředků považovati jest za rozsudek konečný. Žalobcově odvolání přizpůsobuje se tomuto stanovisku, když v něm navrhuje žalobce především, by napadený rozsudek soudu první stolice byl změněn a bylo uznáno právem, že nárok žalobcův proti žalovaným jest důvodem po právu a pro ten případ, že by tomuto návrhu nebylo vyhověno, navrhuje, by napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena soudu první stolice k novému jednání a rozhodnutí. Postup odvolacího soudu v napadeném usnesení v tomto případě zvolený nelze odůvodniti poukazem na ustanovení Šu 496 čís. 3 c. ř. s., jelikož soud první stolice, jsa vázán usnesením o omezení jednání na důvod žalobního nároku, nebyl s to, by zabýval se skutkovými zjištěními, dotýkajícími se výše tohoto nároku, a soud odvolací, přezkoumávaje rozsudek soudu první stolice v mezích uvedeného návrhu odvolacího, mohl se obejítí bez těchto zjištění, jelikož také v druhé stolici šlo pouze o důvod zažalovaného nároku. Za tohoto stavu věci oním postupem znemožňuje odvolací soud zavedení řádného odvolacího řízení ve smyslu Šu 502 a násl. c. ř. s. a připravuje žalobce o možnost, by zaujal v třetí stolici stanovisko k vývodům žalovaných v jejich rekursu obsaženým a materiální stránky sporu o důvod žalobního nároku se týkajícím. Rekurs žalobcův proti napadenému usnesení v otázce dělení viny soudem odvolacím vyslovené k tomu nestačí. Postup odvolacího soudu v napadeném usnesení zvolený nezakládá ovšem ani zmatečnosti ani vady odvolacího řízení, než zde nejde o dovolání omezené na dovolací důvody Šu 503 c. ř. s., nýbrž o rekursy obou stran, jež tomuto omezení nepodléhají. Poněvadž za tohoto stavu věci zrušení rozsudku první stolice z důvodu, ze kterého v napadeném usnesení bylo vysloveno, není ospravedlněno, bylo toto usnesení zrušiti a soudu odvolacímu uložiti, aby o žalobcově odvolání znovu rozhodl.

Čís. 5966.

Složeny-li poddlužníkem na soudě peníze, poněvadž činili si na ně nároky též dlužníkovy věřitelé, dlužno předem zjistiti věřitele a pohledávky, pro něž byly peníze též na soudě složeny a určití, co jest dílčí podstatou, jež má mezi dlužníkovy věřitele býti rozvržena.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1926, R I 291/26.)

Odbytné, složené poštovní správou pro Jana K-a, soud první stolice rozvrhl. Rekursní soud k rekursu záložny V. zrušil